

Beoordeling
door de Klachtencommissie patiënten, regio Haaglanden, betreffende de klacht
d.d. 14 mei 2020 van:

[naam klager], geboren [geboortedatum klager],
hierna te noemen: klager,

tegen

[naam verweerster], psychiater,
[naam verweerster], Anios
hierna te noemen: verweerster,
verbonden aan Parnassia, locatie Den Haag (de zorgaanbieder).

Samenstelling van de Klachtencommissie Patiënten (verder: de commissie)

- Mevrouw mr. I.E. de Vries, voorzitter
  - De heer J.J.F.M. de Man, psychiater-zenuwarts, lid
  - Mevrouw J.C. Gambon, bedrijfsarts, lid
- bijgestaan door mevrouw C. Los, ambtelijk secretaris.

De commissie heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift d.d. 14 mei 2020
- het verzoek schadevergoeding d.d. 19 mei 2020
- het verweerschrift d.d. 22 mei 2020 van psychiater en, aios psychiatrie
- het schriftelijk standpunt d.d. 21 mei 2020 van directie zorg Parnassia
- de brief informatie crisismaatregel, art. 8.3 lid 1 en 2 Wvvgz d.d. 28 april 2020
- de brief beslissing verlenen verplichte zorg, art. 8.9 lid 1 en 2 Wvvgz d.d. 28 april 2020
- de brief beslissing verlenen verplichte zorg, art. 8.9 lid 1 en 2 Wvvgz d.d. 12 mei 2020
- de klinische behandelafspraken
- de beschikking crisismaatregel van de burgemeester d.d. 27 april 2020
- de kennisgeving mondelinge uitspraak voortzetting crisismaatregel d.d. 1 mei 2020
- het bericht d.d. 15 mei 2020 van de geneesheer-directeur,
psychiater, met positief advies betreffende het schorsingsverzoek medicatie
- de toelichting d.d. 28 mei 2020 van patiënten vertrouwenspersoon (pvp).

De uitzonderlijke situatie die is ontstaan door het uitbreken van het coronavirus maakt fysieke hoorzittingen niet mogelijk. Partijen zijn in plaats daarvan gehoord door middel van een beeldbelverbinding.

Op 29 mei 2020 zijn op voornoemde wijze door de commissie gehoord:

- klager bijgestaan door pvp
- psychiater, hierna "verweerder 1"
- aios psychiatrie, hierna "verweerder 2"

Overwegingen van de commissie

1. Het klaagschrift

Het klaagschrift in de zin van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) richt zich tegen:

1. De beslissing tot het verlenen van verplichte zorg, te weten de gedwongen opname, evenals de voorgenomen behandeling met antipsychotische depotmedicatie, op basis van een machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel.
2. Verder verzoekt klager vergoeding door de zorgaanbieder van de schade van klager op grond van artikel 10:11 lid 1 Wvggz.

De Klachtencommissie heeft het schorsingsverzoek van klager voor wat betreft de medicatie bij brief van 18 mei 2020 gehonoreerd.

2. Standpunt van klager

Nadat de voorzitter de commissie aan klager heeft voorgesteld, is vastgesteld dat de betrokkenen beschikken over dezelfde stukken.

Klager is desgevraagd van mening dat medicatie hem niet zal helpen. Er is geen reden voor antipsychotische medicatie. Hij is slechts depressief. Klager heeft drie dagen de voorgeschreven medicatie vrijwillig genomen, maar is daarmee daarna gestopt. Gelijktijdig heeft klager de klacht bij de commissie ingediend met behulp van de pvp. Daarbij heeft hij ook om schorsing van de voorgenomen verplichte zorg middels antipsychotische (depot)medicatie verzocht.

Klager betreurt het dat de behandelaar niet of nauwelijks naar zijn kant van het verhaal luistert. Hij had geen verdovende middelen gebruikt voor de opname, maar dit werd door de behandelaar in twijfel getrokken. Sinds een aantal maanden gebruikte klager al niet meer.

Tevens is de behandelaar er niet bij geweest toen hij vanuit huis werd meegenomen. Er wordt slechts afgegaan op wat daarover is genoteerd in de rapportages zonder het met klager zelf te bespreken. Daarom gaat klager ook bewust dingen verkondigen die niet kloppen, zo heeft hij gezegd dat hij een adoptiekind is, wat niet klopt. Iedereen mag daarvan geloven wat hij wil, zegt klager.

Het is zijn derde opname in de kliniek. Klager voelt zich depressief door een schuldenlast die zwaar op hem drukt. Het bezoek van deurwaarders om beslag te leggen op de spullen van zijn ouders, veroorzaakt veel wrijving tussen klager en zijn ouders, bij wie hij in huis woont.

De pvp antwoordt desgevraagd dat de toelichting d.d. 28 mei 2020 slechts dieper ingaat op de genoemde twee klachten in het klaagschrift d.d. 14 mei 2020 en niet de bedoeling heeft om andere klachten ter beoordeling voor te leggen.

De pvp heeft geen mondelinge aanvullingen op voornoemde toelichting.

Op de vraag van de commissie wat wordt bedoeld met hetgeen is gesteld in de schriftelijke onderbouwing om schadevergoeding d.d. 19 mei 2020 dat voldaan zou zijn aan de juridische vereisten voor het toekennen van schadevergoeding aan klager, verwijst de pvp naar het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam "Schadevergoeding vragen aan een klachtencommissie als bedoeld in de Wvggz; wat is billijk?". Dat rapport geeft de pvp een handvat voor het onderbouwen van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvggz. Dat rapport gaat uit van toekenning van forfaitaire bedragen als in een concreet geval schade is aangenomen. Aan dat rapport heeft de pvp de in de onderbouwing genoemde bedragen ontleend.

Voor de gevorderde vermogensschade ligt het anders. Klager heeft het bedrag genoemd. Het gaat om schade als gevolg van het feit dat klager de hem aangeboden baan niet kon accepteren vanwege de opname in de kliniek. Klager kan met betrekking tot wat er met de werkgever is afgesproken, geen schriftelijk document overleggen aan de commissie. Het is mondeling afgesproken met zijn werkgever.

Klager eindigt door te zeggen dat hij niemand heeft geslagen of de wet heeft overtreden.

3. Standpunt van degenen tegen wie de klacht is gericht

Klager is sinds september 2019 in beeld bij Parnassia. Hij is dat jaar twee maal opgenomen met een Inbewaringstelling (IBS). Na ontslag is klager niet in zorg gekomen.

Er is bij hem sprake van een psychotisch toestandsbeeld met daarbij psychomotorische agitatie, achterdocht jegens derden, auditieve hallucinaties, religieuze wanen en dreigend en agressief gedrag naar derden en goederen.

Op 28 april, 4 en 5 mei 2020 heeft klager noodmedicatie gekregen in verband met toenemende spanning en dreigende houding naar verpleging en arts.

Klager heeft ziektebesef noch ziekte-inzicht.

De behandeling van klager met antipsychotica is conform de richtlijnen.

Verweerder 1 zet uiteen, hoewel zij klager niet vaak spreekt, zeker geïnteresseerd te zijn in het verhaal van klager. Vandaag heeft zij nog een gesprek gehad met klager over djinns. Bij het begin van de opname in de kliniek heeft verweerder 1 dan ook niet willen insinueren dat klager loog over het gebruik van verdovende middelen.

Verweerder 2 heeft meermaals gesproken met klager om hem te overtuigen van het nut en de noodzaak van het vrijwillig nemen van antipsychotische medicatie, maar klager zegt steeds het niet nodig te vinden. Intussen verbeterde het psychiatrisch beeld bij klager niet.

Daarom is op 12 mei 2020 in overleg met de geneesheer-directeur besloten te starten met verplichte zorg in de vorm van depotmedicatie en is tevens de aanvraag van een zorgmachtiging in gang gezet. In eerste instantie heeft klager de antipsychotische medicatie enkele dagen geaccepteerd, maar hij weigerde het daarna toch.

Hoewel klager mogelijk niet voor iedere interventie een schriftelijk bericht kreeg uitgereikt, is het wel altijd mondeling met klager besproken. Verweerder 1 benadrukt dat bij het toepassen van verplichte zorg, zoals opgenomen in de (voortgezette) crisismachtiging van klager, de grondbeginselen van subsidiariteit, proportionaliteit, doelmatigheid en veiligheid steeds in acht worden genomen.

Voor wat betreft het verzoek om schadevergoeding van klager sluiten verweerders zich aan bij het schriftelijk standpunt van de zorgaanbieder dat zich bij de stukken bevindt.

4. Beoordeling door de commissie

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen ter hoorzitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

- 4.1 De commissie stelt vast dat klager op 28 april 2020 opnieuw in zorg is gekomen. Hij is opgenomen in de kliniek middels een crisismaatregel na onder meer agressie jegens zijn broer in een overbelast steunsysteem. Klager is bekend met een recidief psychotisch toestandsbeeld.
- 4.2 De commissie constateert dat klager bekend is met een ernstige psychiatrische aandoening, waarvoor behandeling met medicatie geïndiceerd is. Naar aanleiding van wat ter zitting is besproken, heeft de commissie geen aanleiding gevonden om te twifelen aan wat de verweerders daarover hebben gezegd.
- 4.3 De commissie constateert dat het nog niet is gelukt om klager zo ver te krijgen om op vrijwillige basis medicatie in te nemen om zodoende het psychotische toestandsbeeld van klager terug te dringen om hem psychisch stabiel te doen functioneren. Er is ziektebesef noch ziekte-inzicht bij klager.
- 4.4 Als klager blijft weigeren om zijn stoornis te laten behandelen, blijft het ernstig psychotisch toestandsbeeld, dat samenhangt met en voortvloeit uit zijn stoornis, bestaan.
- 4.5 De commissie betreft verder in haar oordeel het ernstige nadeel voor derden en ook voor klager zelf dat er mede uit bestaat dat er onder invloed van zijn stoornis sprake zal zijn van verdergaande maatschappelijke en sociale teloorgang wanneer klager niet medicamenteus wordt behandeld.

- 4.6 Een – als gevolg van weigering van medicatie – langdurig en uitzichtloos verblijf in de kliniek acht de commissie een ingrijpender en minder menswaardig alternatief voor de voorgestelde medicamenteuze behandeling.
- 4.7 Gelet op het bovenstaande acht de commissie de voorgenomen dwangbehandeling met anti psychotische medicatie zowel qua proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid onder de gegeven omstandigheden alleszins gerechtvaardigd.
- 4.8 Naar het oordeel van de commissie zijn er - zoals hiervoor overwogen - jegens klager geen normen geschonden. Op grond van dat oordeel bestaat er geen grondslag voor een vordering tot schadevergoeding als gevraagd. Dat verzoek wordt dan ook afgewezen.
- 4.9 Ten overvloede overweegt de commissie dat naar haar oordeel het enkel stellen dat van immateriële schade sprake is geweest onvoldoende is om tot toewijzing van het verzoek tot vergoeding daarvan te beslissen.
Ook het enkel in zijn algemeenheid verwijzen naar forfaitaire bedragen vermeld in een rapport waarover de commissie niet beschikt, is naar het oordeel van de commissie onvoldoende onderbouwing van de gestelde schade.
Dat door klager geleden schade en de hoogte ervan dient naar het oordeel van de commissie met concrete feiten en omstandigheden te worden onderbouwd.

5. Oordeel van de commissie

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

N.B. Dit oordeel is op 29 mei 2020 telefonisch aan betrokken partijen meegedeeld.

Den Haag, 29 mei 2020
Datum verzending: 23 juni 2020

*N.B.
De verzending van het verslag heeft vanwege onvoorziene omstandigheden vertraging opgelopen.*

Namens de Klachtencommissie patiënten, regio Haaglanden,

mr. I.E. de Vries
voorzitter
namens deze,
C. Los, ambtelijk secretaris

Over de uitspraak kan niet worden gecorrespondeerd met de Klachtencommissie patiënten.